

4

Syyskuun 20 päivänä 1945 tuli Kansallismuseoon Lohtajan poliisikonstaapeli V. Roikon lähettämänä pronssinen rannerengas, jonka oli löytänyt talollisenpoika Vilho Anselm Kinnunen. V. 1947 määrättiin allekirjoittanut löytöpaikkaa tutkimaan.

Löytöpaikka on Lohtajan Rajakalliolla. Kallion laella on kolmiomittaustorni, josta Lohtajan kirkko näkyy suoraan pohjoisessa (00 - 00). Suunnassa 42 - 20 näkyi majakka (luultavasti Tankar) sekä suunnassa 17 -10 toinen mittaustorni). Maanomistaja on maanviljelijä Kalle Roikola (os. Lohtaja kk.). Kalliolla oli viisi kiviröykkiötä. Ne oli kasattu kalliorotkojen päälle ja olivat kohtalaisen pieniä 1.5 - 2 m läpimitaten ja pienehköistä kivistä kootut. Kaikki olivat pohjaa myöten pengotut ja kivet oli suureksi osaksi vyörytetty kalliolta alas.

KM 11535
Rannerengas löytyi, kun Anselm Kinnunen kerran huvikseen oli heitellyt kiviä kallion jyrkännettä alas. Muutama päivä sen jälkeen olivat kaikki röykkiöt hävitetyt. Yhdestä oli Kerttu Seikkula löytänyt pronssisormuksen, toisesta olivat Veikko ja Ville Kulla löytäneet ihmeellisen näköisen rautaesineen. Sormus minun onnistui saada talteen; sitä oli neiti Seikkula kantanut sormessaan toista vuotta, siksi kunnes sai uuden sormuksen mentyään hiljattain kihloihin. Tapasin Veikko Kullan, joka oli hukannut löytämänsä esineen. Hän vakuutti sen olleen rautaa ja piirsi sen:

KM 11750

c:a $\frac{2}{3}$

Lohtajalla ollessani satoi yhtä mitta, joten røykkiöiden pohjassa olevan vähäisen irtomaan seulominen oli mahdollista. Kaikissa røykkiöissä oli hyvin runsaasti poltettuja luita, kuitenkin niin hienoksi murennettua, että sen talteenottaminen oli vaikea. Lastoilla poimimme niitä päivän aikana (rankkasateessa). Sateen vuoksi oli myöskin valokuvaaminen miltei mahdoton. Otin yhden kuvan, josta kuitenkin on vaikea saada käsitystä. Røykkiöt entisöitiin, sikäli kuin oli mahdollista.

Maaliskuun 31 päivänä 1948.

J. Manninen

KM 11751

Lohtaja, Rajahallio

14450

Stamander #7